

สรุปผลการศึกษาและขอเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องอาจใช้ระยะเวลาในการพัฒนาสั้นหรือยาวก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของงาน ขอบเขตของงาน เงินทุนอุดหนุน ผู้ร่วมงาน ฯลฯ ส่วนผลประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานั้นอาจได้ผลในระยะสั้นหรือส่งผลกระทบระยะยาว ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยอีกหลายอย่าง และผลจากการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจวัดค่าออกมาได้แน่นอน แต่ก็พอจะทราบว่าได้ผลหรือไม่มากน้อยเพียงใด โดยสังเกตจากจำนวนนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่มีการพัฒนานั้น

จากการศึกษาผลของการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อรายได้ของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้ทำไปทั้งทางด้านการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาการคมนาคม ความปลอดภัย ฯลฯ นั้น มีส่วนทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเชียงใหม่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งส่งผลให้มีการขยายตัวในอุตสาหกรรมโรงแรมในเชียงใหม่ มีการลงทุนเพิ่ม เพื่อให้มีห้องพักเพียงพอสำหรับบริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ผลที่ตามมาคือ อัตราการเข้าพักโรงแรมสูง ทำให้รายได้ของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้นด้วย โดยในปี พ.ศ. 2521 รายได้รวมเพิ่มจากปี พ.ศ. 2520 เติมร้อยละ 40.17 และรายได้จากโรงแรมชั้นหนึ่งเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนร้อยละสูงกว่าโรงแรมอื่น ๆ คือ ร้อยละ 43.24 นอกจากนี้ยังพบว่า รายได้รวมของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่จะเคลื่อนไหวตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเชียงใหม่ ซึ่งจะขึ้นลงตามช่วงของฤดูกาลท่องเที่ยว และจะถือว่ารายได้ของโรงแรมในเชียงใหม่เพิ่มขึ้นเพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างเคียวคู่เหมือนจะไม่ถูกต้องนัก เพราะต้องคำนึงถึงอัตราค่าที่พัก

ที่อาจมีการปรับเพิ่ม เนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเชียงใหม่และเข้าพักในโรงแรมก็ถือว่า เป็นองค์ประกอบภายนอกที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อรายได้ของโรงแรม ซึ่งจากข้อมูลปฐมภูมิที่ศึกษา พบว่า มีประมาณร้อยละ 74.66 ของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเชียงใหม่จะพักโรงแรม ระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คือ 3-4 วัน และประมาณร้อยละ 31.61 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของนักท่องเที่ยวที่พักโรงแรมจะจ่ายเป็นค่าที่พัก โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ร้อยละ 34.57 จะใช้จ่ายเป็นค่าที่พักเฉลี่ย 301-400 บาท ต่อวัน และร้อยละ 41.44 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจะจ่ายเป็นค่าที่พักเฉลี่ย 101-200 บาทต่อวัน ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามตัวนี้ถือเป็นองค์ประกอบภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงาน และก่อให้เกิดรายได้แก่ธุรกิจโรงแรมในเชียงใหม่ โดยอาจสรุปได้ว่ารายได้ของแต่ละโรงแรมจะเท่ากับผลรวมของค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่โรงแรม หรือ

$$\text{รายได้ของแต่ละโรงแรม} = \text{ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวแต่ละคนจ่ายให้แก่โรงแรมที่ตนพัก} \times n \quad (\text{โดย } n = \text{จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มาพักแต่ละโรงแรม})$$

ค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวแต่ละคนจ่ายให้โรงแรมจะขึ้นอยู่กับ ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวแต่ละคนพักโรงแรม และค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้แก่โรงแรมในแต่ละวัน ส่วนองค์ประกอบภายในที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของโรงแรม ได้แก่ จำนวนห้องพักและอัตราค่าห้องพักนั้น เป็นองค์ประกอบที่กิจการสามารถควบคุมได้ และจากการศึกษา พบว่า ปัจจุบันจำนวนห้องพักของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่มีประมาณ 3,329 ห้อง อัตราค่าห้องพักก็ต่างกันไปตามระดับชั้นของโรงแรม สำหรับอัตราการเข้าพักนั้นได้มีผู้ศึกษาและปรากฏผลออกมาว่า ร้อยละ 67.42 เป็นอัตราการเข้าพักของโรงแรมชั้น 1 ร้อยละ 46.62 เป็นอัตราการเข้าพักของโรงแรมชั้นสองมาตรฐาน ร้อยละ 48.94 เป็นอัตราการเข้าพักของโรงแรมชั้นประหยัด และอีก ร้อยละ 83.72 เป็นอัตราการเข้าพักของเรือนพักรับรอง จะเห็นได้ว่า โรงแรมชั้น 1

สามารถขยายห้องพักได้ในอัตราที่สูงคือ หนึ่งร้อยละ 67.42 นับว่ามีส่วนทำรายได้ให้แก่
 โรงแรมอย่างมาก นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงผลของการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีผล
 โดยตรงต่อรายได้ของอุตสาหกรรมโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากนักท่องเที่ยว
 ที่มาพักโรงแรมถึงสถานที่ต่าง ๆ อันเป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งแหล่งที่ได้มีการพัฒนาบ้าง
 แล้วนั้นว่าสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดที่ผู้มาพักโรงแรมนิยมไปชมมาก อันอาจถือได้ว่ามีอิทธิพล
 ในการดึงดูดแขกผู้มาพักโรงแรมใหม่มาเยือนเชียงใหม่ ซึ่งเมื่อเรียงตามลำดับความนิยมจะ
 ปรากฏผลดังนี้คือ พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ วัดพระธาตุดอยสุเทพ น้ำตกตาง ๆ
 หมู่บ้านท่ารม หมู่บ้านชาวเขาเผ่าแม่วคอยปุย และกะเหรี่ยงขาว และวัดต่าง ๆ และจาก
 ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวที่มาพักโรงแรมส่วนใหญ่ร้อยละ 67.19 มีจุดประสงค์เดินทาง
 มาเพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยว ร้อยละ 23.44 เดินทางมาธุรกิจ ถึงแม้ว่าจะเดินทางมา
 เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม นักท่องเที่ยวเหล่านั้นจะถือโอกาสไปเยี่ยมชมสถานที่ที่เป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยวของเชียงใหม่ด้วย จึงอาจถือได้ว่า ผลที่ได้จากการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 มีส่วนดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเชียงใหม่ และนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมเหล่านั้นได้ทำ
 รายได้ให้แก่โรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเพิ่มเติมถึงสถานที่ที่นักท่องเที่ยว
 เหล่านี้ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุดด้วย เพื่อทราบความนิยมของนักท่องเที่ยวผู้มาพัก
 โรงแรม อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือปรับปรุงแหล่งที่นักท่องเที่ยว
 เสื่อมความนิยม ผลคือ นักท่องเที่ยวที่มาพักโรงแรมส่วนใหญ่ชอบวัดพระธาตุดอยสุเทพ
 พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ทิวทัศน์ที่เป็นชนบทของเชียงใหม่ ส่วนที่ชอบน้อยที่สุด คือ
 สวนสัตว์ น้ำตกแม่สา และหมู่บ้านชาวเขาคอยปุย เพราะสถานที่เหล่านี้สกปรก บางแห่ง
 มีการพัฒนามากเกินไปไม่คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์เดิม สถานที่ดังกล่าวคือ หมู่บ้านชาวเขาเผ่า
 คอยปุย สำหรับสิ่งที่นักท่องเที่ยวที่มาพักโรงแรมส่วนใหญ่คาดว่าจะได้ชมเมื่อมาเยือนเชียงใหม่
 คือ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชาวเชียงใหม่ และสิ่งสวยงามตาม
 ธรรมชาติ ส่วนการสำรวจด้านบริการการท่องเที่ยว คือ ความสะอาด ความสะดวกสบาย
 ของโรงแรมที่พัก อาหาร ของที่ระลึก นั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่
 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศบางส่วนได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ควรจะมีร้านอาหารที่บริการอาหาร

ฝรั่งเพิ่มขึ้น เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ส่วนสินค้า บริการด้าน
บริษัทนำเที่ยว พาหนะเคบินทาง ความปลอดภัย อยู่ในเกณฑ์พอใช้ สำหรับค่านอนาณีนัน
ผู้มาพักโรงแรมส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็น จากการวิจัยยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่าง
ประเทศที่มาพักโรงแรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.58 ทราบบริการของโรงแรมจากคู่มือแนะนำเที่ยว
ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยร้อยละ 45.05 ทราบบริการโรงแรมจากการประชาสัมพันธ์ของ
โรงแรม ดังนั้นการที่โรงแรมจะดึงดูดนักท่องเที่ยวประเภทใดให้มาพักโรงแรมนั้นก็ควรจะ
ได้เลือกใช้สื่อในการโฆษณาให้เหมาะสม

จะเห็นได้ว่าผลที่ได้รับจากการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเชียงใหม่ มีผล
โดยตรงต่อธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว
ร้านค้าของที่ระลึก โดยเฉพาะผลที่มีต่อโรงแรมนั้นเห็นได้โดยชัดเจน คือ รายได้ของโรงแรม
จะเคลื่อนไหวตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเชียงใหม่ และประมาณร้อยละ 31.61 ของ
ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะจ่ายเป็นค่าที่พักอันเป็นผลประโยชน์แก่โรงแรมโดยตรง รองลงมาคือ
ร้อยละ 18.61 จะเป็นค่าอาหาร ซึ่งรายได้บางส่วนจะเป็นของโรงแรม บางส่วนจะ
เป็นของร้านอาหารอื่น ๆ ในท้องถิ่นนั้น ผลโดยตรงที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือรายได้ที่ตกแก่
ร้านค้าของที่ระลึก ซึ่งมีถึงร้อยละ 18.53 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ผู้มาพักโรงแรมจ่าย สำหรับ
ผลทางอ้อมจากการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้น คือ ทำให้มีการว่างงานของคนใน
ท้องถิ่นนั้น เช่น พนักงานโรงแรม พนักงานร้านอาหาร มัคคุเทศก์ คนงานในอุตสาหกรรมใน
ครัวเรือน ฯลฯ ในที่นี้เน้นเฉพาะผลที่มีต่อรายได้ของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ จึงจะ
พิจารณาเฉพาะผลทางอ้อมอันต่อเนื่องมาจากผลทางตรง นั่นคือ การว่างงานพนักงานโรงแรม
จากการศึกษาโรงแรมชั้นหนึ่ง ทราบว่า จะจ้างพนักงานเฉลี่ย 1.5 คน ต่อ 1 ห้อง หรือ
ประมาณ 1,137 คน ส่วนโรงแรมชั้นสองมาตรฐานจะว่างพนักงานเฉลี่ย 0.7 คน ต่อ
1 ห้อง หรือประมาณ 902 คน ในที่นี้ยังไม่ได้นับรวมถึงโรงแรมชั้นประหยัด ซึ่งจะต้องมี
การจ้างพนักงานด้วย

ดังนั้น จึงพอจะสรุปได้ว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีผลอย่างมากต่อ
รายได้ของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่ไปเยือนเชียงใหม่

มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก ผลประโยชน์ส่วนที่จะตกเป็นของโรงแรมโดยเฉพาะโรงแรมชั้นหนึ่งนั้น จะได้ประโยชน์อย่างมากเมื่อเทียบกับโรงแรมอื่น ๆ ทั้งนี้ดูจากอัตราการเข้าพักโรงแรมซึ่งสูงพอสมควร

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เมื่อพิจารณาภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไป และสถานการณ์ทางชายแดนของประเทศไทยแล้ว อาจทำให้มีการคาดการณ์ว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยและมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่อาจลดลง ซึ่งในทางเป็นจริงนั้น ผู้ที่รู้และเกี่ยวข้องกับวงการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมโรงแรมได้ให้ข้อคิดเห็นว่า สิ่งสำคัญที่จะมีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยก็คือ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และในกรณีที่มีภาวะสงครามเกิดขึ้นภายในประเทศเท่านั้น ส่วนผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นนั้นไม่ค่อยมีผลเท่าไร เนื่องจากว่า เมื่อค่าครองชีพสูงขึ้นรายได้ของชาวต่างประเทศเหล่านั้นก็จะสูงตาม ดังนั้นจึงไม่มีผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวแต่อย่างใด นอกจากนี้เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่ว่า ชาวตะวันตกส่วนมากจะถือเป็นความภาคภูมิใจของเขาถ้าหากว่าได้เดินทางมาท่องเที่ยวทางตะวันออกไกล เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ชาวตะวันตกส่วนมากถือว่าการพักผ่อนเป็นเรื่องสำคัญ เป็นสิ่งที่จะขาดเสียไม่ได้ และมีแนวโน้มว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จากที่กล่าวมานี้ ถือเป็นเหตุผลสนับสนุนที่สำคัญที่ว่า ภาวะเศรษฐกิจของโลกและสถานการณ์ชายแดนของไทยจะไม่มีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ถ้าหากจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมาเยือนเชียงใหม่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 539,700 คน ในปี พ.ศ. 2525 และ 864,800 คน ในปี พ.ศ. 2530 ดังที่ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้คาดการณ์ไว้แล้ว ก็อาจจำเป็นต้องมีการเพิ่มห้องพักให้เพียงพอ ทั้งนี้เพราะเรื่องที่พักเป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อมีที่พักเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว และมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ก็อาจมีส่วนดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในเชียงใหม่ยาวนานขึ้น ใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งจะหารายได้ให้แก่ท้องถิ่นมากขึ้นด้วย จากการ

สำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2522 จำนวนห้องพักของ
โรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ มีประมาณ 3,329 ห้อง และถ้าหากนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ.
2525 เพิ่มขึ้นเป็นปีละ 539,700 คน และอาศัยข้อมูลจากการวิจัยว่า อัตราการเข้าพัก
โรงแรมเป็นร้อยละ 74.66 โดยถือว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศพักโรงแรมทั้งหมด
ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยบางส่วนพักบ้านเพื่อนหรือบ้านญาติ ระยะเวลาในการพักของนัก-
ท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 4 วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้นเนื่องจากจำนวนร้อยละของ
ระยะเวลาในการพักโรงแรม 3 วัน และ 5 วันใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นจึงใช้ระยะเวลาเฉลี่ย
คือ 4 วัน ในการคำนวณและใช้สมมติฐานตามการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ว่า นักท่องเที่ยว
1.6 คน ต้องการห้องพัก 1 ห้อง ต่อ 1 วัน จำนวนห้องพักที่ต้องการในปี พ.ศ. 2525 จะเป็นดังนี้

	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเชียงใหม่	390,600	149,100	539,700
อัตราการเข้าพักโรงแรม	74.66%	100%	
นักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมทั้งปี			
(= จำนวนนักท่องเที่ยว x อัตราการเข้าพัก)	291,622	149,100	440,722
นักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมแต่ละเดือน			
(= $\frac{\text{นักท่องเที่ยวเข้าพักโรงแรมทั้งปี}}{12}$)	24,301	12,425	36,726
ระยะเวลาพักในโรงแรมเฉลี่ย	4	4	
จำนวนห้องพักที่ต้องการในแต่ละเดือน			
(= $\frac{\text{นักท่องเที่ยวแต่ละเดือน} \times \text{ระยะเวลาพัก}}{1.6}$)	60,752	31,062	91,814
จำนวนห้องพักที่ต้องการในแต่ละวัน			
(= $\frac{\text{จำนวนห้องพักที่ต้องการแต่ละเดือน}}{30}$)	2,025	1,035	3,060

จะเห็นได้ว่า จำนวนห้องพักในแต่ละวันที่ต้องการในปี พ.ศ. 2525 คือ 3,060 ห้อง แต่
เมื่อกำหนดโดยใช้อัตราการเข้าพักโรงแรม (Hotel Occupancy Rate) 70% แล้ว
จำนวนห้องพักของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2525

$$\begin{aligned} \text{ควรจะมีไว้บริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวน} &= \frac{\text{จำนวนห้องพักที่ต้องการในแต่ละวัน} \times 100}{70} \\ &= \frac{3060 \times 100}{70} \\ &= 4371.43 \text{ หรือ } 4372 \text{ ห้อง} \end{aligned}$$

นั่นคือ เพิ่มจากปี พ.ศ. 2522 = 4372 - 3329 = 1043 ห้อง หนึ่งปีระหว่างปี พ.ศ. 2522 ได้มีการก่อสร้างโรงแรมขนาดใหญ่อีก 2 แห่ง ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2523 ซึ่งจะทำให้จำนวนห้องพักของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มอีกประมาณ 1,000 ห้อง ดังนั้นจึงสามารถที่จะลงทุนเพิ่มได้อีกประมาณ 1,500 ล้านบาท การลงทุนควรที่จะลงทุนเพิ่มในโรงแรมประเภทชั้นหนึ่ง เพราะมีอัตราการใช้ห้องพักสูง และเมื่อสนามบินนานาชาติที่เชียงใหม่มีสายการบินต่าง ๆ มาให้บริการมากขึ้น ก็คาดว่าจะจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นการลงทุนในอุตสาหกรรมโรงแรมคงจะไม่สูญเปล่า ในกรณีที่สร้างห้องพักประเภทโรงแรมชั้นหนึ่งเพิ่มอีก 1043 ห้องนั้น อาจต้องว่าจ้างพนักงานเพิ่มขึ้นอีก $1,043 \times 1.5 = 1,565$ คน ซึ่งจะช่วยสร้างงานให้คนในท้องถิ่นด้วย สำหรับผลประโยชน์ที่โรงแรมจะได้รับจากการขายห้องพัก ถ้าคำนวณโดยอาศัยข้อมูลจากการวิจัยที่ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยพักเฉลี่ย 4 วัน จ่ายเป็นค่าห้องพักเฉลี่ยวันละ 101-200 บาท ต่อวัน หรือเฉลี่ยร้อยละ 150 บาทต่อวัน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศพักเฉลี่ย 4 วัน จ่ายเป็นค่าห้องพักเฉลี่ยวันละ 301-400 บาทต่อวัน หรือเฉลี่ย 350 บาทต่อวัน ภายใต้ข้อสมมุติฐานว่าอัตราค่าห้องพักไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว รายได้จากค่าห้องพักของโรงแรมในปี พ.ศ. 2525 โดยเฉลี่ยควรจะเป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{รายได้จากค่าห้องพักของโรงแรม} &= \text{รายได้จากค่าห้องพักของนักท่องเที่ยวชาวไทย} + \\ &\quad \text{รายได้จากค่าห้องพักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ} \\ &= (\text{จำนวนนักท่องเที่ยวคนไทยที่พักโรงแรม} \times \text{ระยะเวลา} \\ &\quad \text{ที่พัก} \times \text{ค่าห้องพักเฉลี่ยต่อวัน}) + (\text{จำนวนนักท่องเที่ยว} \\ &\quad \text{ชาวต่างประเทศ} \times \text{ระยะเวลาที่พัก} \times \text{ค่าห้องพัก} \\ &\quad \text{เฉลี่ยต่อวัน}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \left\{ (391,600 \times 74.66\%) \times 4 \times 150 \right\} \\
 &\quad + \left\{ 149,100 \times 4 \times 350 \right\} \\
 &= 175,421,130 + 208,740,000 \\
 &= 384,161,130 \text{ บาท/ปี}
 \end{aligned}$$

แต่ในความเป็นจริง อัตราค่าห้องพักของโรงแรมจะไม่คงที่ จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ๆ ดังนั้นรายได้ของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ก็อาจจะเพิ่มขึ้นจากที่คำนวณไว้ได้

สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่นั้น จากการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ มีจุดประสงค์เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว และสิ่งที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศส่วนมากคาดหวังจะได้ชม คือ ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ทิวทัศน์ที่สวยงามตามธรรมชาติ ตลอดจนความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น ดังนั้นในการที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนเชียงใหม่มากขึ้น ก็ควรที่จะได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาบริการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็น ธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ถ้ำ ฯลฯ นั้น ควรจะพยายามรักษาสภาพธรรมชาติและความสะดวกของบริเวณแหล่งท่องเที่ยวนี้ให้มากที่สุด นอกจากนี้ควรมีการบำรุงและรักษาไว้ซึ่งโบราณวัตถุและโบราณสถาน เช่น วัดต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ เพราะจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนมาก โดยเฉพาะชาวต่างประเทศนิยมไปชมกันมาก เพราะเป็นศิลปะเก่าแก่ของล้านนาไทย และควรมีการอนุรักษ์หมู่บ้านชาวเขาโดยเฉพาะเผ่าคอยปุย สภาพบ้านเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ หมู่บ้านและศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น หมู่บ้านตำมบ่อสร้าง หมู่บ้านทอผ้า ฯลฯ ให้คงไว้ซึ่งสภาพเดิมเพราะสิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของเชียงใหม่

ส่วนบริการท่องเที่ยวทางร้านอาหารนั้น เนื่องจากแนวโน้มของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเยือนจังหวัดเชียงใหม่มีมากขึ้น ดังนั้นจึงควรมีร้านอาหารที่บริการอาหารฝรั่งเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ควรมีการเพิ่ม

มาตรการในด้านการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวด้วย โดยอาจเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอ ทั้งนี้เพราะความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญมาก หากไม่มีความปลอดภัยแล้วจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ในอนาคตอาจลดลงได้

สำหรับทางด้านการพัฒนาธรรมชาติและประเพณีของท้องถิ่น เช่น งานสงกรานต์ งานลอยกระทง ประเพณีคำห้วน การรับประทานอาหารค่ำแบบขันโตก ศิลปการฟ้อนรำ ตลอดจนการแต่งกายพื้นเมืองของชาวเชียงใหม่ นั้น ควรจะได้มีการฟื้นฟูและรักษาสืบไป เพื่อคงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ของชาวเชียงใหม่อันเป็นสิ่งที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต่างจะใคร่ชมเมื่อเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งหากได้มีการพัฒนาสิ่งเหล่านี้ไปในทางที่เหมาะสม ก็จะมีผลในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ และผลประโยชน์จะตกแก่ท้องถิ่น คือ จะทำรายได้ให้แก่ธุรกิจโรงแรม ร้านค้าของที่ระลึก ร้านอาหาร ตลอดจนช่วยสร้างงานให้แก่คนในท้องถิ่นด้วย.